

[Energiministeren]

lade rørene fungere som returlast for danske vognmænd. Der ligger altså en grundig teknisk vurdering bag valget af transportmetoden.

Endelig kan jeg oplyse, at DSB og de tyske forbundsbaner i samarbejde har givet tilbud på rørtransporten, og en del af kontrakten kommer således på danske hænder. Der er altså ikke tale om, at D.O.N.G. uden videre har overladt transporten til de tyske forbundsbaner, sådan som hr. Burgdorf antyder i sit spørgsmål.

Burgdorf (KF):

Ja, jeg føler mig ikke i stand til at takke ministeren for svaret, så meget mindre som dette følger de tanker, som jeg egentlig havde om det. Det er jo en kendsgerning, at ministeren – det er dog ministeren, der har ansvaret, han kan ikke overlade det til D.O.N.G. alene – har foretaget disse dispositioner og ladet Bundesbahn, de tyske statsbaner, overtage transporten af de rør, som danske eksportvognmænd havde regnet med at kunne få som returgoods. Men de er blevet forbigået, de er end ikke blevet spurgt om, hvor meget de skulle have for det, eller om de kunne klare disse transporter. Man har bare ensidigt afgjort det.

Jeg synes også nok, det lyder lidt mærkeligt, når ministeren siger, at Bundesbahn og DSB er gået sammen om det. Hvor meget skal DSB køre af det? Hvis man endelig vil undgå vognmandskørsel i det private erhverv, kunne man da i hvert fald have overladt det til DSB. Det har man heller ikke gjort. Jeg synes, det er dårligt købmandskab. Vi køber rørene i Tyskland, og så overlader man til tyskerne at transportere det og levere det her, hvor vi udmærket selv kunne klare transporten.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg vil godt advare imod, at vi kommer til at gå i alt for små sko, hver eneste gang vi skal diskutere D.O.N.G., hr. Burgdorf.

Burgdorf (KF):

Ja, det var måske et råd til ministeren selv, for mine sko er i hvert fald store nok. Men jeg synes, at dette minder meget om det, tyskerne har brugt om danskerne i mange år:

»die dummen Dänen«. Jeg må sige, at en gang imellem må man give dem ret.

Formanden:

Ja, det er det, man kalder drøftelse på højt plan fra alle sider.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 660

8) Til forsvarsministeren af:

Steen Folke (VS):

»Eksisterer der NATO-planer eller US-amerikanske planer for kemisk og biologisk krigsførelse i Europa?«

Skriftlig begrundelse

I lighed med forskellige andre har spørgeren anonymt med posten fået tilsendt en bog indeholdende fotokopier af en række dokumenter, der ser ud til at stamme fra USAs militære hovedkvarter i Vesteuropa. Disse dokumenter er omtalt i en stor artikel i Weekendavisen den 20. februar. Dokumenterne stammer formentlig fra 1960'erne, og Weekendavisen mener at vide, at de er ægte. Nogle af dokumenterne – vedrørende atombombemål – har været omtalt i tidsskriftet Forsvar og dagbladet Information den 5. november 1980.

Blandt de dokumenter, der er stemplet »TOP SECRET«, er nogle, der indeholder planer for kemisk og biologisk krigsførelse i Europa. Det drejer sig om: Annex K to COMSOTFE OPLAN NR. 10-1, Employment of Chemical and Biological Munitions, udsendt uden dato fra Headquarters, Support Operations Task Force Europe.

Det er påkrævet at få oplyst, om forsvarsministeren har kendskab til disse dokumenter og planer, om de deri indeholdte retningslinier for kemisk og biologisk krigsførelse stadig er gældende, og om der i benægtende fald eksisterer andre NATO- eller US-amerikanske planer for kemisk og biologisk krigsførelse i Europa.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg kan oplyse, at der i NATOs forsvarsplanlægning lægges megen vægt på, at landenes styrker er i stand til at bevare deres